

Ahogy arról egy héttel ezelőtt beszámoltam, megint nem engedték belépni Lengyelország területére az Éjjeli Farkasok nevű orosz motorosklub tagjait, akik Németországban a náci uralom alóli felszabadulás ünnepén akartak részt venni. A hírhedt banda egyik tagja a TASZSZ hírügynökséggel közölte, hogy a belépési tilalom miatt a vasárnapi megemlékezésen csak a klub más európai tagjai vehettek részt. Beengedték Lengyelországba a fehérorosz „farkasokat” is, csak az oroszokat nem. A lengyel hatóságok azzal az indokkal tagadták meg a belépést, hogy az oroszoknak gyaníthatóan közük van szélsőséges csoportokhoz. A Éjjeli Farkasok az oroszországi Szmolenszkből indultak útnak, és Minszk, Varsó, Pozsony érintésével értek volna Berlinbe, hogy ott május 9-én megtartsák a győzelem napi fő megemlékezést. A Vlagyimir Putyin elnökkel rokonszenvező klub orosz tagjai két évvel ezelőtt a II. világháború befejezésének hetvenedik évfordulója alkalmából Moszkvától Berlinig akartak vonulni, de a lengyel és a litván hatóságok is visszafordították őket a határról, ami Moszkvában felháborodást váltott ki. Az orosz külügyminisztérium akkor „kegyeletsértőnek” nevezte lengyel és a litván hatóságok eljárását.

A lengyel hatóság hivatalos nyelvezetén túl, az oroszoknak nem csupán gyaníthatóan van közük szélsőséges csoportokhoz, hanem nyilvánvalóan. Az Éjjeli Farkasok az amerikai Hells Angels, azaz a Pokol Angyalai mintájára szerveződött 1989-ben, vagyis abban az időszakban, amikor a keleti végeken alapvetően szovjetellenes, ellenkulturális hangulat uralkodott. Ám mostanra ötezer tagja van, és a legnépesebb orosz motoros egyesületnek számít. A banda tagjait az orosz állam nemhogy nem üldözi, de egyenesen barátkozik velük – például megtörtént, hogy a farkasok felvonulását Vlagyimir Putyin elnök Harley-Davidson Tri Glide típusú, motoros hajtású triciklijével vezette. 2014 elején, amikor Kijevben Viktor Janukovics megbuktatott elnök mesterlövészekkel gyilkoltatta a főtéren tüntető népet, az orosz motorosok törvénytelenül megjelentek a helyszínen, és az elmenekült elnök oldalán álltak ki, a tüntetők ellen fordulva.

Mivel most is kitiltották őket Lengyelországból, az Éjjeli Farkasok más útvonalat választottak. Történetesen Magyarországon keresztül motoroztak Berlinbe, majd tértek vissza onnan. Sajnos Budapestet is felkeresték, és ünnepséget rögtönöztek a Fiumei úti Nemzeti Sírkert szovjet katonai parcellájában. Az ott készült, majd a világhálós közösségi oldalakra feltöltött fényképek tanúsága szerint a motorosok az emlékműnél többek között tiltott önkényuralmi jelképeket, sarló-kalapácsot ábrázoló vörös zászlókat lobogtattak, és egy vörös csillagos zászlót is a magasba tartottak. A koszorúzást követően folytatták útjukat. Az esetleges félreértés eloszlataért jelzem: a klub tagjai nem idős sztalinisták, nem ősz veteránok, hanem fiatal, túlnyomórészt negyven év alatti, jól megtermett férfiak. Külsejük meglehetősen marcona: a

kommandósok és a focihuligánok keverékének látszanak.

Mindeközben a lengyelek más fronton is ténykednek az orosz birodalmi törekvések ellen. Most hétfőn Észtország fővárosában, Tallinnban a balti államok és Lengyelország miniszterelnökei megállapodtak, hogy energiahálózataikat összekapcsolják más uniós országokéval, hogy ezzel is csökkentsék függőségüket Oroszországtól. A három balti ország egyesített áramvezetékét lengyel földön keresztül vezetik majd Nyugat-Európába, vagyis arról van szó, hogy Varsó hozzásegíti a balti népeket, hogy ebben az értelemben is leváljanak az oroszokról. Ez azért fontos, mert az egykori szovjet balti tagállamok áramellátási hálózatai még mindig Fehéroroszországhoz és Oroszországhoz csatlakoznak, dacára annak, hogy Lettország, Litvánia és Észtország 2004 óta a NATO és az Európai Unió tagjai. A balti vezetők veszélyt látnak a Moszkvától való energiafüggésben, mert szerintük átláthatatlan a hálózat üzemeltetése, ez pedig megbízhatatlanná teszi a stabil áramellátást. Jüri Ratas észt kormányfő azt nyilatkozta: megegyezés született a három másik miniszterelnökkel arról, hogy ez év végéig igyekeznek felosztani egymás között a leválásból fakadó feladatokat.

Az áram mellett a vezetők a gázzal is tárgyaltak. Beata Szydło lengyel kormányfő a sajtókonferencián szót ejtett a tervezett Északi Áramlat 2. gázvezetékéről, amelyet Európa stabilitására veszélyt jelentő politikai projektnek nevezett. Úgy fogalmazott: „Németország és az Európai Bizottság kulcsszerepet játszik ebben.” Az Északi Áramlat 2. lényege, hogy két új – évi összesen ötvenöt milliárd köbméter szállítási kapacitású – vezetékkel bővítik a Balti-tenger fenekén húzódó Északi Áramlatot, amelynek kiindulási pontja az oroszországi Viborg, és egészen a németországi Greifswaldig tart. Az új vezetékpár kiépítésével Oroszország kiiktatná Ukrajnát és Lengyelországot mint tranzitországot, és egyetlen útvonalra terelné át az Európának szánt orosz gázszállítmányok nyolcvan százalékát. A sajtótájékoztatón az is felmerült, hogy a balti államoknak megegyezésre kell jutniuk Moszkvával az Oroszországhoz tartozó Kalinyingrádi Terület áramellátásáról is, hiszen ez a terület az orosz anyaállamtól kapja az áramot.

Lengyel földön már megint fellángolt a Lech Walesa feltételezett ügynökmúltja körüli vita. Ez lassan komikussá válik, mi több, unalmassá, éppen ezért jó lenne végre tiszta vizet önteni a pohárba. A szappanopera legújabb felvonása azzal indult, hogy az RMF FM lengyel rádió múlt pénteki értesülése szerint grafológiai jelentés készült, amely kétségbe vonja a legendás Szolidaritás egyik alapítójának a beszerzésére utaló korábbi vizsgálatot. A rádióállomás Walesa ügyvédjét, Jan Widackit idézte, aki szerint a Varsói Egyetem kriminológiai tanszékén dolgozó szakértők kétségbe vonták a lengyel Nemzeti Emlékezet Intézete (IPN) által januárban közzétett, a Nobel-díjas munkásvezérre terhelő elemzést. A feszültséget növeli, hogy miközben az ügyvéd a Varsói Egyetem munkatársaira hivatkozik, addig az IPN egy tekintélyes krakkói igazságügyi szakértői intézet több mint kétszáz oldalas jelentését lobogtatja. Eszerint az 1970-ben aláírt együttműködési nyilatkozaton, nyugtákon és több tucat kézzel írt jelentésen

kétségtelenül Walesa kézírása szerepel.

Walesa 1992-ben a PAP hírügynökségnek adott egyik nyilatkozatban beismerte ügynökmúltját, azóta viszont következetesen tagadja ezt. Többször is hamisítványnak minősítette a tavaly februárban nyilvánosságra hozott, a mostani grafológiai vita tárgyát képező terjedelmes beszervezési dossziét. Ebben található az együttműködési nyilatkozata, az egykori lengyel kommunista belbiztonságnak 1976-ig adott jelentései és a saját kezűleg aláírt bevételi nyugták.

Zsille Gábor